

E^b B^b7sus4 B^b7/F E^b/G A^b /G Fm Fm7/E^b B^b/D B^b
 Og nat - ta ror sin let - te båt så var - leg inn mot land, men
 E^b A^b/C Gm Cm A^b F/A B^bsus4 B^b E^b/G
 stil - ler ik - kje all den gråt som løy - ner seg bak flim - mer - lys, og
 A^b Fm/A^b Gm7 Cm9 Cm Fm7 B^b Gm/B^b Cm
 var - mar ik - kje den som frys med o - ver - flod i hand. Ver
 A^b B^b7/A^b G7 Cm /E^b Fm B^b7 E^b
 du oss nær når da - gen døyr, vi bed deg, Her - re høyr!

1
 Og natta ror sin lette båt
 så varleg inn mot land,
 men stiller ikkje all den gråt
 som løyner seg bak flimmerlys,
 og varmar ikkje den som frys
 med overflod i hand.
 Ver du oss nær når dagen døyr,
 vi bed deg, Herre, høyr!

2
 Ei stjerne skin på himmelkvelv
 og speglar seg i hav.
 Men sjå, mitt hjarta er ei elv,
 ei å som vill og einsam flyt,
 alt medan djupe straumar bryt
 og aldri stilnar av.
 Ver du oss nær når dagen døyr,
 vi bed deg, Herre, høyr!

3
 Og månebogen er ei bru
 for ævelengt og draum.
 Men tanken slit med tvil og tru
 og bed om teikn, bed om svar,
 eit barn på leiting etter Far,
 som dua over flaum.
 Ver du oss nær når dagen døyr,
 vi bed deg, Herre, høyr!

4
 Og når det kveldar siste gong,
 når dag og time svinn,
 da vil eg sovne i ein song
 om morgonroden over fjell,
 ein stad der ingen skuggar fell,
 eit land der lyset vinn.
 Ver du meg nær når livet døyr,
 eg bed deg, Herre, høyr!